

[Hagen Hagensen]

snes forskellige løsningsmodeller for så vidt angår skovene, og jeg har måske særlig hæftet mig ved én af dem, nemlig hvor der er tale om overgang til offentlig drift af skove. Jeg vil godt spørge ministeren: er det det, man tænker sig at skulle gøre, fordi man tøver så længe med at komme skovejere til hjælp? Forholdet er jo det, at man for så vidt angår skovene, ikke mindst i forbindelse med 17. alm. vurdering, vil komme ud for så mange betydelige stigninger i værdi, at den skærpede formueskat sammenlagt med ejendomsbeskatningen simpelt hen vil slå grunden væk under fødderne på dem, der har skov. Derfor må jeg spørge ministeren: hvad er det, man vil komme med? Hvad er det, man inden for formueskattens område vil komme med? Udvalgets flertal har jo peget på én løsningsmodel. Og hvad er det, man agter at gøre ved generationsskiftespørgsmålet? Det er det væsentligt at få afklaret.

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Blot den lille bemærkning til hr. Hagen Hagensen, at diskussionen om skovene rejste sig jo efter de ændringer, der skete i formuebeskatningen i december 1979, og der er ligesom sket én ting allerede, som i nogen grad modificerer de problemer, skovbrugserhvervet har, i form af en generel lempelse af formuebeskatningen for indkomstmodtagere med lav skattepligtig indkomst. Men det, som vi vil komme med forslag om i marts måned, er en særlig nedslagsregel for skovenes friværdi ved opgørelsen af den skattepligtige formue for skovejere. Nærmere kan jeg ikke beskrive det i dette øjeblik.

Hagen Hagensen (KF):

Ministeren gør jo selv opmærksom på, at skaden skete allerede i december 1979, da man skærpede formueskatten også for skovene og de værdier, der er deri. Og nu kan man ikke komme nærmere ind på det end at sige, at man vil komme med en lempelse i beskatningen af skovenes friværdi, dvs. skovenes værdi minus den prioritering, der er i dem. Men det var dog rart at få klaret op så nogenlunde, hvad det er, det går ud på. Forholdet er jo det, at alene formueskatten tager 2,2 pct. af den værdi, der er over 1 mill. kr., og når man så henser til, at skovenes forrent-

ning ifølge betænkningen i gennemsnit kun har været omkring 3 pct. og man forventer, at den efter 17. alm. vurdering ikke bliver mere end ca. 1,5 pct., kan man selv se, hvilket underskud der allerede er. Det er vel ikke hensigten, at man ved at vente så længe med disse ting vil sørge for, at det går henimod, at skovene simpelt hen skal overtages af det offentlige, fordi man ikke har råd til at holde dem?

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 638

7) Til *energiministeren* af:

Burgdorf (KF):

»Med hvilken begrundelse har D.O.N.G. og dermed ministeren overladt transporten af gasrør fra fabrikkerne i Ruhrområdet til Esbjerg til de tyske forbundsbaner (Bundesbahn) i stedet for til danske vognmænd?«

Skriftlig begrundelse

Det har vakt ikke så lidt forargelse og forundring blandt vognmænd i Syd- og Sønderjylland at erfare, at en oplagt transportopgave med deraf følgende indtjening er blevet overladt til en udenlandsk konkurrent, Bundesbahn.

Danske eksportvognmænd ventede her en kærkommen mulighed for returtransport, som ville gavne både vognmænd og samfund.

Energiministeren (Poul Nielson):

Svaret er, at Danskolie & Naturgas A/S har oplyst – for det er en sag, som selskabet selv afgør, naturligvis – at man i perioden fra december 1980 til december 1981 skal have leveret i alt 50.000 t stålør til henholdsvis land- og søledninger fra fabrikker i Tyskland. Disse rør leveres i længder på op til 15 m og vil blive transporteret på jernbane med 12 vogne à 60 t pr. tog, og der bliver tale om 6–8 vogntog pr. måned i denne periode. Af hensyn til produktionen på såvel rørmøllen som coating-yarden i Esbjerg er det afgørende, at rørene kan leveres i store, regelmæssige leverancer. Det er vanskeligt at opnå ved landevejstransport, ligesom også kun specialbyggede lastbiler kan transportere rør i denne mængde. Det er således ikke muligt at